"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହି ରହସ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ ଯେ ଆବୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ଅଟେ, ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଏଠାକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରିଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଲୋକମାନେ ବୁଝିଗଲେ ଏଠାରେ ଭିଡ ଲାଗିଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ଏହି ମୁଖ୍ୟ କଥାକୁ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ ତାହା ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଆବୁ ଧାମକୁ ଆସି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଜଡ ସ୍ମାରକୀ ଭାବରେ ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଆବୁରେ ରହିଛି । ଆଦିଦେବ ବ୍ରହ୍ମା ଏଠାରେ ଚୈତନ୍ୟ ରୂପରେ ବିରାଜମାନ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା ଚୈତନ୍ୟ ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ଯଦି ଏହି କଥାକୁ ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବେ ତେବେ ଆବୁର ବହୁତ ମହିମା ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏଠାରେ ଭିଡ ଲାଗିଯିବ । ଯଦି ଆବୁର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏଠାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଶିଖାଇଲେ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଜାଗାରେ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜେ ହିଁ ଶିଖିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ବାବା ତ ନଥା'ନ୍ତି । ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରକୁ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ରାତି ଦିନର ଫରକ୍ ହୋଇଗଲା ନା । ଘରେ ତ ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ମନେ ପଡିଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଏତେ ମନେ ପକାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ମୁସକିଲରେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଜଲଦୀ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଶିବବାବା ଆମର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସର୍ବଦା କହୁଛନ୍ତି — ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଯେଉଁ ପିତା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେମିତି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି — ଆମେ କିପରି ମାନିବୁ, ସେହିଭଳି ଏଠାରେ ଏହିଭଳି କହୁଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ପୂରା ନିଶ୍ଚୟ ଥା'ନ୍ତା ତେବେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରନ୍ତେ, ବହୁତ ସେବା କରନ୍ତେ କାହିଁକି ନା ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପାବନ କରାଇବାର ଅଛି ନା । ଯଦି ଯୋଗରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବେ ତେବେ ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ଥିବେ । ଶୁଣୁଥିବେ କିନ୍ତୁ ଧାରଣା ହେଉନଥିବ । ଯଦି ଧାରଣା ହେଉଛି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣା କରାଇବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଇଥିଲେ — ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ସଭା ଆଦି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱରେ କେବେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, କେଉଁ ପ୍ରକାର ଥିଲା, ସେସବୁ କିଛି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ସେହିଭଳି ଶାନ୍ତି ଦରକାର ନା । ଏକଥା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା ଏବେ ହିଁ ହେଉଛି । ବାବା ଏବେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖ, ଆଦି ଦେବ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିବା ସମୟର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ଚିତ୍ର ରହିଛି । ଯଦି କେଉଁ ସମ୍ମିଳନୀ ଆଦିକୁ ତୁମକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ବିଶ୍ୱରେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଶାନ୍ତି ଦରକାର ? ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ତାହାର ସ୍ମାରକୀ ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । କାରଣ ବିଶ୍ୱରେ କିପରି ଶାନ୍ତି ଥିଲା ତା'ର ଉଦାହରଣ ରହିବା ଦରକାର ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସମସ୍ତେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କହିପାରିବ ଯେ ଆମେ ତୁମକୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଷୟରେ କହିପାରିବୁ ଯିଏକି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରଥମ ଉଦାହରଣ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ତାଙ୍କ ରାଜଧାନୀ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଦେଖ । ଯଦି ମଡେଲ ଦେଖିବାର ଅଛି, ତେବେ ଆବୁ ପର୍ବତ ଚାଲ । ଯେଉଁମାନେ ବସି ଏହି ସ୍ମାରକୀ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ନାମ ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିର ରଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆଦି ଦେବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜଡ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଆଉ ତୁମେମାନେ ଚୈତନ୍ୟ ଅଟ । ମଧୁବନର ନାମ ଚୈତନ୍ୟ ଦିଲୱାଡା ମଧ୍ୟ ରଖିପାରିବ କିନ୍ତୁ ସେଭଳି ଲେଖିଲେ ଏଠାରେ ବହୁତ ଭିଡ ଲାଗିଯିବ । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯିବେ ଯେ ଏହା କ'ଣ ଅଟେ । ବୁଝାଇବାରେ ହିଁ ବହୁତ ମେହନତ ଲାଗୁଛି । କେତେକ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ ସମ୍ମୁଖରେ, ଅତି ନିକଟରେ ବସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମନୁଷ୍ୟ ଯାଆନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ମଠ-ପନ୍ଥ ରହିଛି, ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେମାନେ ନିଜେ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ହିଁ ଅର୍ଥ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ କେଉଁଠି ଅଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାଜଧାନୀକୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ, ବୈକୁଣ୍ଠ କୁହାଯାଏ ।

ବାବା କହିଥିଲେ — ଯେଉଁଠାରୁ ଡାକରା ଆସୁଛି, ସେଠାକୁ ଯାଇ ବୁଝାଅ ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା ? ଏହି ଆବୁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ

ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ବାବା ବିଶ୍ୱର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ତାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଆବୁ ପର୍ବତରେ ଥିବା ଦିଲବାଡା ମନ୍ଦିରକୁ ଦେଖ । ବାବା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ତାହାର ସ୍ମାରକୀ । ଏକଥା ଶୁଣି ବହୁତ ଲୋକ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ, ଜୈନମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଏହି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଆମର ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦିଦେବ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବୁଝାଉଛ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଜଣାନାହିଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆବୁର ବହୁତ ମହିମା କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଆବୁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନ । ଏକଥା ବମ୍ବେରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ଆବୁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନ କାରଣ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆବୁରେ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ସ୍ମାରକୀ ଏବଂ ଆଦି ଦେବଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ସବୁ ଆବୁରେ ଅଛି ଯାହାକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ଏବେ ଜାଣିଗଲୁଣି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିନାହଁ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛୁ । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର — ତୁମେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଶାନ୍ତିର ଆଶା କରୁଛ, ତାହା କେବେ ଦେଖିଛ ? ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲା ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ଏହାଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଚାଲନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମକୁ ଏହାଙ୍କ ରାଜଧାନୀର ସ୍ମାରକୀ ଆବୁରେ ଦେଖାଇଦେବୁ । ଏହି ଦୁନିଆ ତ ହେଉଛି ପୁରୁଣା ପତିତ ଦୁନିଆ । ଏହାକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ମାରକୀ ରଖାଯାଇଛି, ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ତେଣୁ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ନା କେହି କହିପାରନ୍ତି, ନା ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସେ । ଏହି କଥା କିନ୍ତୁ ବହୁତ ସହଜ । ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜଧାନୀ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଏବଂ ତଳେ ଆଦିଦେବ ବସିଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଏଡମ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସିଏ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଆଦିପିତା । ତୁମେ ଯଦି ଏଭଳି ମହିମା ଶୁଣାଇବ ତେବେ ଲୋକେ ଶୁଣି ବହୁତ ଖୁସି ହେବେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ସଠିକ୍ ହିଁ ଅଟେ, ତାଙ୍କୁ କୁହ — ତୁମେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଜାଣି ନାହଁ । କୃଷ୍ଣ ତ ବୈକୁଣ୍ଠର ମହାରାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଯଦି ତାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଆବୁ ଚାଲ, ତୁମକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସ୍ମାରକୀ ଦେଖାଇବୁ । ସିଏ କିପରି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି, ତାହାର ସ୍ମାରକୀ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବୁ । ସଂଗମ ଯୁଗରେ କିପରି ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବୁ । ବାସ୍ତବରେ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତାହାର ସ୍ମାରକୀ ଦେଖାଇବୁ । ଶିବବାବା ଯିଏକି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ଅଛି । ଅମ୍ବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଅମ୍ବାଙ୍କର କୌଣସି ୧୦-୨୦ ଭୂଜା ନାହିଁ । ଭୂଜା ତ ଦୁଇଟି ହିଁ ଥାଏ । ତୁମେ ଯଦି ଆସିବ ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଖାଇ ଦେବୁ । ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବୁ । ବାବା ଆବୁ ପର୍ବତରେ ଆସି ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି, ସଦଗତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଆବୁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନ, ସବୁ ଧର୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କର ସଦଗତି ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଯଦି ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଆବୁକୁ ଚାଲ । ଆବୁର ଏହିଭଳି ବହୁତ ମହିମା ତୁମେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ କରିପାରିବ । କାରଣ ତୁମକୁ ସବୁ ସ୍ମାରକୀ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍‌ମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି — ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତର ରାଜଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଇଥିଲେ, ତାହା କି ପ୍ରକାରର ଥିଲା ? ତାଙ୍କୁ କୁହ ଆବୁକୁ ଚାଲନ୍ତୁ ଦେଖାଇବୁ । ମନ୍ଦିରର ଉପରି ଭାଗରେ ବୈକୁଣ୍ଠର ସଠିକ୍ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଭଳି ତିଆରି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଭ୍ରମିତ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ବୁଝନ୍ତୁ । ତୁମର ଏହି ଆବୁ ତୀର୍ଥର ନାମ ଯେତେବେଳେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଆସିବେ । ଆବୁ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ସମ୍ମିଳନୀ ଆଦିରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛନ୍ତି, କେତେକ ପଚାରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? ତେଣୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା, ତାହା ଜାଣିଛ ? ତେବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ଥିଲା — ଚାଲ ଆମେ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବୁ । ସବୁ ସ୍ମାରକୀ ଦେଖାଇବୁ । ଏଭଳି ସ୍ମାରକୀ ଆଉ କେଉଁଠି ବି ନାହିଁ । ଆବୁ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାକୁ ବାବା ଆସି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ବଡ ବଡ ମହାରଥୀ ମିଜ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଆଦି ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ, ଏହା ତ ବାବା ପରଖୁଛନ୍ତି ନା । ବାବା ସବୁକିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି, ଯିଏ ଯେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିଛନ୍ତି । କିଏ କିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ? ସେମାନେ କି କି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ? ସବୁକିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ସମୟରେ ଶରୀର ଛାଡିବେ ତେବେ କିଛି ବି ପଦ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାର ମେହନତ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ପ୍ରତିଦିନ ନୂଆନୂଆ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଏଭଳି ଏଭଳି ବୁଝାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସ । ଏଠାରେ ତ ସ୍ମାରକୀ ସଦାସର୍ବଦା ରହିଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆଦି ଦେବ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଦିନ ଆସିବ ଆବୁର ବହୁତ ମହିମା ବଢିଯିବ । କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ଯେମିତି କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆକର୍ଷକ କରିବା ପାଇଁ କୋଟୀ କୋଟୀ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କେତେ ଲୋକ ଏକାଠି ହେଉଛନ୍ତି, ସେଠାରେ କେତେ ଅପରିଷ୍କାର, ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଉଥାଏ, ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । କେତେ ଭିଡ ଲାଗିଯାଉଛି । ସମାଚାର ଆସିଥିଲା — ଭଜନ ମଣ୍ଡଳୀର ଗୋଟିଏ ବସ୍ ନଦୀରେ ବୁଡିଗଲା । ତେବେ ଏସବୁ ଦୁଃଖ ହେଲା ନା । ଏଠାରେ ତ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିନ୍ତୁ ଏମିତି କିଛି ହୁଏ ହିଁ ନାହିଁ । ଏସବୁ କଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ

ବୁଝାଇପାରିବ । ବୁଝାଇଲାବାଲା ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ବାବା ଜ୍ଞାନର ପମ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ଏହି କଥା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଏମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ପଡିଛି । ତୁମେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ସାରା କଳ୍ପରେ ହିଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଅଟେ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏବେ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହୋଇଛି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର । ସମସ୍ତେ କୁମ୍ଭକରର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । କୁମ୍ଭକରର୍ଣ୍ଣ ତ ଅଧାକଳ୍ପ ଶୋଉଥିଲା ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପ ଜାଗ୍ରତ ରହୁଥିଲା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କୁମ୍ଭକରର୍ଣ୍ଣ ଭଳି ଥିଲ । ଏହି ଖେଳ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ଏହି କଥାକୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । କେତେକ ତ ଭାବନା ରଖି ଏଠାକୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନେ ଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛୁ ସିଏ ଏବେ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ବେହଦ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି, ବାସ୍ । ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବେ — ଶିବବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ନେବୁ । ବାସ୍ ମୋର ବେଡା ପାରି ହୋଇଗଲା । ଭାବନାର ଫଳ ଦେଖ କେତେ ମିଳୁଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବେହଦର ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମକୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତାହା ତ ହେଉଛି ଭାବନାର, ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖର ଫଳ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତୁମକୁ ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ୨୧ ଜନ୍ମ ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବାକି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଆଦିରେ କିଛି ନାହିଁ । କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଯାଉ, ତେବେ ବାବା ବୁଝିଥା'ନ୍ତି ଇଏ କିଛି ବି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବାର ଅଛି ତେବେ ନବଧା ଭକ୍ତି କର । କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଫାଇଦା କିଛି ନାହିଁ । ଫଳସ୍ଵରୂପ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ଭଲ ପଦ ମିଳିବ । ଭଲ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ଜନ୍ମ ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠିକାର କଥା ତ ନିଆରା । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ବାବା ହିଁ ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାର ସ୍ମାରକୀ ତ ଏଠାରେ ଅଛି । ଏହା ବହୁତ ପୁରୁଣା ମନ୍ଦିର । ଏହି ମନ୍ଦିରର କିଛି ଭାଙ୍ଗି ଗଲେ ତାକୁ ତୁରନ୍ତ ମରାମତି କରିଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶୋଭା ତ କମି କମି ଯାଉଛି । ଏସବୁ ତ ବିନାଶୀ ଜିନିଷ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ପ୍ରଥମେ ନିଜ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ହେଉଛି ପାଠପଢା । ବାକି ମଥୁରାରେ ମଧୁବନ, କୁଞ୍ଜଗଳି ଆଦି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁ କିଛି ବି ନୁହେଁ । ନା ଗୋପ ଗୋପୀମାନଙ୍କର ଖେଳ ହେଉଛି । ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାରେ ହିଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଏଣ୍ଟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଅ । ସମ୍ମିଳନୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଯଦି ଖଣ୍ଡାରେ ଧାର ନଥିବ, ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ ତୀର ଲାଗିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ମଜବୁତ ହେବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଉଛି । ଯଦି ଏବେ ସମସ୍ତେ ମାନିନେବେ ଯେ ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି ତେବେ ଏଠାରେ ବହୁତ ଭିଡ ଲାଗିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେହି ସମୟ ହୋଇନାହିଁ । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଝି ନିଅନ୍ତୁ ଯେ ଯେଉଁ ପିତା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ, ସିଏ ଆସି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନଃ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କ ନାମ ବଦଳରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ଯିଏକି ଏବେ ଶ୍ୟାମଳ (ପତିତ) ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କେତେ ବଡ ଭୁଲ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମର ବେଡା ବୁଡିଯାଇଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଏହି ପାଠ ହେଉଛି ରୋଜଗାରର ଉତ୍ସ । ନିଜେ ଭଗବାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ ପଢାଇବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ କ୍ରମାନୁସାରେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେ ବି ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଅଛି, ସବୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛି । ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହା କ'ଣ ମାଉସୀ ଘର କଥା କି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କିପରି ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି ? ଯଦି ଦେବତାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଦେଖିବାର ଅଛି ତେବେ ଆବୁ ଚାଲ । ଏମିତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନ୍ଦିର ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଉପରି ଭାଗରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ଦୃଶ୍ୟ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଆଜମେରରେ ସ୍ଵର୍ଗର ମଡେଲ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହା ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆଦିଦେବ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ କିଏ ଏବଂ କିପରି ସ୍ଥାପନ କରିଲେ, ତାହାର ଏହା ହେଉଛି ସଠିକ୍ ସ୍ମାରକୀ । ଏବେ ଆମେ ଏହାର ନାମ ଚୈତନ୍ୟ ଦିଲଵାଡା ରଖିପାରିବା ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ବୁଝିଯିବେ ସେତେବେଳେ କହିବେ ତୁମେ ଲେଖ । ଏବେ ତ କହିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଦେଖ ଟିକିଏ କଥାରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କ୍ରୋଧୀତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ । ଏହାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଚାଲିବେ ପୁଣି ଯଦି ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବେ କହିବେ ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହା ଥିଲା ତାହା ହେଲା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୂରା ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି କେବେ ବି ଭାବିବାର ନାହିଁ ଯେ -- ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହା ଥିବ ତାହା ହେବ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନକୁ ଶୁଣିବା ସହିତ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରି ସ୍ୱରୂପରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ, ଯୋଗର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମହାନ ତୀର୍ଥ ଆବୁଧାମର ମହିମା ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହି ରହି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣର ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ ।

ଯେଉଁଠାରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ରହିଛି ସେଠାରେ ଦେହ-ଅଭିମାନର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ବା ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଦୁନିଆର ବିକାରୀ ବାତାବରଣ ଅଥବା ଆକର୍ଷଣର ପ୍ରଭାବରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହି ରହି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାବା ଯେପରି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଏ । ଦୁନିଆର କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିନଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଯଦି ଆୟତ୍ତରେ ଥିବ ତେବେ ଅଶରୀରୀ ହେବା ସହଜ ହୋଇଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****